

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 2. listopadu 2021 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ladislavy Lužanové a přísedících Ludmily Hyské a Dagmar Markovičové

takto:

Obžalovaný

G ■■■ B ■■■,

narozený ■■■■ ve Svitavách, invalidní důchodce, trvale bytem ■■■■, ■■■■,

je vinen, že

od 1. 7. 2004 do 24. 6. 2018 v rodinném domě v ulici ■■■■ v Kladně v místě společného bydliště, nejprve od roku 2004 až do roku 2013 převážně fyzicky a následně od roku 2013 do roku 2018 převážně pouze psychicky, týral svoji manželku R ■■■ B ■■■, narozenou 19. 2. 1969, a to tak, že ji opakovaně urážel vulgárními výrazy, přičemž ji takto urážel nejméně dvakrát týdně, ponižoval ji a křičel na ni, zesměšňoval ji, vyčítal jí její neschopnost, např. pokud měla pozdě uvařeno, pokud se na něj špatně podívala, pokud nesouhlasila s výběrem nábytku nebo pokud si chtěla něco uvařit v kuchyni, kde byl zrovna on, přičemž ji po celou dobu omezoval v hospodaření s financemi, které sám spravoval na svém účtu, kam mu poškozená musela posílat svoji výplatu, příp. i dávky v nezaměstnanosti, uděloval jí příkazy ohledně toho, jaké finanční částky může vybrat a kolik si z dané částky může ponechat, a neměla tedy možnost, aby si zakoupila, co potřebovala, přičemž obžalovaný si ze společných finančních prostředků pořizoval, co chtěl, dále poškozenou psychickým nátlakem donutil k uzavření půjčky, přestože se

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ingrid Kyslíková

bála, že nebude schopna půjčku splácet, v případě fyzických útoků se jednalo o strkání, facky, podkopávání nohou, zamykání poškozené v koupelně, v několika případech dal poškozené naprosto nečekaně facku, a to např. z důvodu, že byl nepořádek v kuchyni, nebo z důvodu, že špatně odpověděla, či do ní strčil, protože nesouhlasila s výběrem potřeb do domácnosti, v březnu 2008 při společné jízdě v osobním vozidle ji udeřil do její levé tváře, čímž jí způsobil hematoma a udeřil ji z toho důvodu, že jej požádala o snížení rychlosti vozidla, v neustanovené době když odešla do koupelny, za ní vběhl s nožem v ruce, stál na prahu a křičel na ní, dále ji v roce 2015 kopl do police tak, že se na ní police vysypaly, a tak hádky a výčitky ze strany obžalovaného neustávaly po celou dobu trvání manželství, přičemž vše vyvrcholilo dne 24. 6. 2018, kdy si obžalovaný uvědomil, že jeho manželka nestáhne svou žádost o rozvod, tak jak vždy učinila v minulosti, a proto jí vulgárně nadával, poškozená se ho pokusila ignorovat a odešla do jiné místnosti, kde se zamkla, neboť obžalovaný začal být agresivní, začal do dveří kopat, lomcovat s dveřmi, lomcovat za kliku a křičet, a proto poškozená zavolala ze strachu o svůj život Policii ČR, přičemž poškozená v přímém důsledku dlouhodobého psychického a fyzického týrání ze strany obžalovaného utrpěla posttraumatickou stresovou poruchu, která po dobu delší než šest týdnů poškozenou omezovala na obvyklém způsobu života zvýšenou úzkostí, depresivním laděním, anticipační úzkostí, poruchami spánku, obavami o budoucnost, vyhýbavým chováním, sníženým sebevědomím, sociální izolací a zvýšenou hladinou emoční citlivosti,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, takovým činem způsobil těžkou újmu na zdraví a takový čin páchal po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, 2 písmeno b), d) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 199 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené R [REDAKCE] B [REDAKCE], narozené 19. 2. 1969, bytem Kladno, [REDAKCE], náhradu nemajetkové újmy na zdraví odpovídající ztižení společenského uplatnění ve výši 406 376 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně, počínaje od 16. 10. 2019 do zaplacení, a náhradu nemajetkové újmy odpovídající ochraně osobnosti ve výši 100 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně, počínaje od 16. 10. 2019 do zaplacení.

Odůvodnění:

1. V této trestní věci bylo již jednou rozhodnuto rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 20. 8. 2020, č. j. 2 T 6/2020-411, kterým byl obžalovaný G [REDAKCE] B [REDAKCE] uznán vinným zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. b), d) trestního zákoníku, a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 4 let, pro jehož výkon byl zařazen do

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ingrid Kyslíková

věznice s ostrahou. Současně byl obžalovaný podle § 228 odst. 1 trestního řádu zavázán uhradit poškozené R■■■■ B■■■■ na náhradě nemajetkové újmy ve výši 100 00 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně, počínaje od 16. 10. 2019 do zaplacení. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byla poškozená B■■■■ se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Tento rozsudek byl usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 8. 12. 2020, č. j. 13 To 287/0020-442, zrušen v celém rozsahu a věc byla vrácena soudu I. stupně. Odvolací soud uložil soudu prvního stupně znovu a důsledně se zabývat všemi okolnostmi případu, zvážit doplňující výslech poškozené, v zájmu objektivního posouzení doplnit znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie ohledně poškozené, a poté znovu ve věci rozhodnout. Soud v naznačeném směru dokazování doplnil, přičemž nový výslech poškozené znovu neprovedl, a to především s ohledem na lékařské zprávy o jejím zdravotním stavu i výsledky doplněného znaleckého posudku, o kterém bude zmínka níže, když má za to, že výpověď poškozené byla velmi podrobná a pro rozhodnutí soudu dostačující.
3. Obžalovaný G■■■■ B■■■■ v přípravném řízení i v řízení před soudem popřel, že by svou manželku psychicky, fyzicky či ekonomicky týral. Manželce vždy pomáhal, když měla jakýkoli problém. Když měla problém v zaměstnání, jel to za ni řešit. Manželce nenadával, nevyhrožoval, ani usmrcením. Docházelo mezi nimi k hádkám, ale šlo o hádky drobné a spravedlivé. Svědky toho, že se nic nedělo, jsou rodiče poškozené a také jejich syn, který s nimi ve společné ložnici žil do svých 23 let. Nikdy nebyli přítomni žádné hádky. Někdy v roce 2004 změnil svůj styl, přešel na makrobiotiku, tím si značně ovlivnil psychiku. Jezdili spolu na dovolené, kurzy a další akce spojené s makrobiotikou. Později začaly vznikat problémy v kuchyni, protože manželka se odklonila od zdravé stravy, a každý z nich chtěl vařit něco jiného a v kuchyni si překáželi. Jednou ho manželka při hádce v kuchyni škrábla, tak jí dal drobnou facku, to bylo spíš v sebeobraně. Připustil také, že ji jednou při jízdě autem z Prahy šťouchl loktem do ruky, popřel, že by šlo o ránu pěstí. Auto si koupili v roce 2006, jezdili spolu na výlety, vozil ji autem do Prahy, když tam oba pracovali, aby nemusela jezdit autobusem. Udělali chybu, že si vzali na auto úvěr, kvůli tomu museli v roce 2011 žádat o oddlužení. V roce 2010 přestal pracovat, nepracoval až do srpna 2019, kdy mu byl přiznán invalidní důchod. Jeho manželka po celou dobu pracovala jako prodavačka. Měli společný účet, jehož byl majitelem, jeho manželka byla jenom disponent, a žili naroveň. Každý měl všechno, co potřeboval. Finance hlídal on, on určoval, co se bude kupovat. Poškozená se nemusela o nic starat, když chtěla peníze na nákup, předložila mu soupisku, seznam, a on jí peníze dal nebo jí řekl, že je to zbytečné. Manželka nikdy neřekla, že se jí to nelíbí. Naopak on byl v horší situaci, že když byla např. potřeba opravit auto, musel peníze sehnat on, manželka se o to nikdy nestarala. Od roku 2004 si vzali asi 10 půjček, některé společně, některé on, některé manželka, ta asi jednu. Ke konci si brali půjčky jen proto, aby mohli platit měsíční splátky. Nikdy manželku nenutil k uzavření půjčky. V roce 2011 požádali o oddlužení, které jim bylo schváleno, neboť pracovala alespoň poškozená. V tu dobu měli ještě asi 6 půjček, celkový dluh asi 1 200 000 Kč. Oddlužení trvalo pět let. Žádné jiné sváry než finance a kuchyň nebyly. Manželka mu také vyčítala, že s ní málo chodí na koncerty, do divadla, ona je spíše kulturní člověk, jenže on má zdravotní důvody, proktologické problémy, a je raději doma a zabývá se zdravou stravou, zdravou výživou. Dále uvedl, že poškozená byla opakovaně šikanována v zaměstnání. V prosinci roku 2016 dostala neschopenku na psychiatrii a dlouhodobě marodila. V roce 2017 byl on i poškozená dlouhodobě doma a začaly problémy. Manželku z ničeho nic napadlo, že se chce rozvést. Tvrdila mu, že chodí na cvičení, při tom ve skutečnosti chodila do intervenčního centra, kam ji poslala psychiatrická, a plánovala rozvod. Domnívá se, že poškozená je zmanipulovaná z intervenčního centra. Žádost o rozvod podala v dubnu 2018, což on odmítal, protože mají církevní sňatek. Manželka si myslí, že když bude odsouzen za domácí násilí, nebude mu muset hradit výživné. Dvě měsíce s ním nemluvila, aby

ho vyprovokovala a povedlo se jí to v červnu 2018, kdy trošku vybouchnul, manželka účelově zavolala policii, aby měla papír, nahrála scénu a on byl vykázán z domácnosti. On se ale nehádal, jenom to hrál, a párkrát zalomcoval dveřmi. Chtěl jen manželce ukázat, jak to vypadá, jak je to hnusný, když se dva lidi hádají. Připustil, že užil výrazy uvedené ve spisu. Myslí si, že manželka naopak týrala psychicky jeho, když s ním nemluvila. Po návratu z vykázání manželku přesvědčil, že se zlepší, je slušný, ohleduplný, ani jedno sprosté slovo nepadlo. Celý měsíc uklízel, aby zachránil manželství, žijí společně, šťastně, ani jeden problém, ve všem poškozené vyšel vstříc, dokonce plánovali další dítě. Manželka pak otočila a z ničeho nic podala novou žádost o rozvod. Podle jeho názoru je zmanipulovaná vidinou peněz, které žádá jako odškodnění, a rodiči poškozené, kteří jí slíbili, že jí třeba dají finance.

4. Poškozená R. B. jako svědkyně v přípravném řízení i v řízení před soudem vypovídala velmi podrobně. Uvedla, že s obžalovaným jsou manželé od roku 1988. Manželství nebylo ideální už po svatbě, protože už brzy poznala, že obžalovaný má výbušnou, cholerickou povahu, vybuchl nebo se rozčílil, vytáčely ho pro ni maličkosti, kvůli kterým začal hned rvát a nadávat, nebo ji prostě uhodil či do ní strčil, a když nestačila zareagovat, spadla na dveře a uhodila se na prsa. Šlo např. o to, že se zdržela v kuchyni, když tam chtěl být on, že byl pozdě oběd, nebo byl oběd špatně uvařený, nebo se na něj jen špatně podívala, či že někam šla se synem a neřekla mu to. Byly to banality. Muselo být vždy po jeho vůli, když například nesouhlasila s výběrem nábytku, vulgárně jí nadával jí, strkal do ní, pokud se tak stalo cestou v autě, auto otočil a vrátil se zpět. Zpočátku byla zamilovaná, snažila se jeho chování omlouvat, chybu hledala u sebe, brala to jako svou vinu a své selhání. Od roku 2004 to bylo spíš psychického rázu, to bylo horší, i když jí občas dal facku nebo do ní strčil. Pak už to bylo tak, že díky jeho chování ztrácela sebevědomí, obžalovaný ji srážel nadávkami a urážkami, které citovala, křičel na ni, že je neschopná. Cítila se ponížená, zahanbená. V té době začal obžalovaný praktikovat makrobiotiku, a začaly spory ohledně jídla. Tím také zdůvodňoval, proč nikam nemůže z domu. Když dělala v kuchyni jídlo pro sebe a syna, obžalovaný ji vyhodil s tím, že tam potřebuje prostor, a byl tam třeba 5 hodin. Ona pak musela jít vařit k rodičům. Vyhodil jídlo, rozházel např. čočku nebo rýži s tím, ať si to přebere a sesbírá. Ona raději ustupovala. Nadávky byly pro ni hrozně ponižující, necítila se jako žena, obžalovaný ji neustále opakoval, že ho jako žena nepřitahuje, v období let 2009 až 2011 vůbec neměli intimní styk. Poté popsala několik konkrétních incidentů, kdy např. v roce 2008 jela s obžalovaným vozidlem a on jí dal během jízdy velikou facku, po které měla ještě další 2 až 3 dny zčervenalé místo na lící kosti. Popsala hádky, po kterých odešla do koupelny nebo do ložnice a obžalovaný otevřel dveře a v ruce držel nůž a řval na ni, velmi se ho proto bála, a další incident, při kterém jí obžalovaný opět nadával, a když před ním odešla do ložnice, kopal tak dlouho do polic, až jejich obsah vypadal, u tohoto incidentu jí dal také facku. Podrobně popsala incident, který předcházel vykázání obžalovaného z obydli, kdy jí obžalovaný začal nadávat, ona se přestala cítit bezpečně, tak před ním odešla do ložnice, on jí nadával stále víc, stupňoval se to, hrozil vyražením dveří, proto se poprvé odhodlala zavolat policii. Obžalovaný ji několikrát na několik hodin zamkl v koupelně. Po hádkách, které probíhaly přibližně 2x až 3x do týdne, se většinou stáhla, protože se obžalovaného strašně bála, odcházela do jiné místnosti, kde se zamykala, nebo odešla k rodičům nebo odešla ven z domu, obžalovanému ustupovala. Většinou se nebránila, občas se ozvala, ale to bylo minimálně. O napadání ze strany manžela nikdy nikomu neříkala, maximálně druhého dne zašla k rodičům, ale nikdy jim neříkala všechno, protože se styděla, cítila se poníženě. Několikrát se stalo, za nimi přišel její otec a ptal se, co se děje, když obžalovaný třeba kopl do židle nebo byl nějaký hluk, a obžalovaný mu řekl, že „dobrý“, že se hádají, ale kdo se nehádá. Styděla se to říct i kamarádce. Také jejich syn býval přítomen u jejich hádek, ale zpravidla odcházel pryč z místnosti nebo z domu, později jí říkal, že to nemá cenu, že by se měla rozvést. S tím obžalovaný nesouhlasil, mimo jiné proto, že uzavřeli církevní sňatek, že s ním musí zůstat do konce života, jinak se bude smažit v pekle. Od roku 2004 do roku 2013 se

jednalo převážně o fyzické útoky, strkání, facky, kopání, podkopávání nohou, zamykání v koupelně. To postupně přecházelo do násilí psychického, výčitky, zesměšňování a urážky neschopnosti poškozené, vulgární nadávky, ponižování. Situace se zhoršila kolem roku 2015, kdy odešel syn. Obžalovaný tak neměl žádného svědka a nebral si servítky. Před rokem 2004 se násilí objevovalo, ale ne tak často. Manžel se jí po napadení většinou omlouval, ale také dodával, že si to zasloužila. Pamatuje si, jak ležela na posteli a manžel za ní přišel, držel nad ní nůž a říkal, že jí zabije (to se stalo v roce 2000). Dlouho po této události se bála projevovat své názory, protože se bála dalšího napadení. Když si manžel něco usmyslel, radši mu vyhověla. Několikrát měla snahu z manželství odejít, ale šlo jen o její přání. Žádost o rozvod podala až v dubnu 2018 poté, co začala docházet do intervenčního centra a dodala si odvalu. Udělala chybu, když nežádala o prodloužení vykazání, protože už mělo dojít k jednání a chtěla se s obžalovaným dohodnout. Jednání se však odložilo, a ona opět začala podléhat jeho manipulaci, proto nebyla rozhodná a důrazná. Toto řízení bylo zastaveno. Ona podala v listopadu 2019 novou žádost o rozvod a s pomocí syna si zřídila svůj účet.

5. Svědkyně rovněž uvedla, že ji obžalovaný několikrát donutil vzít si půjčku, i když nechtěla a prosila ho, ať to nedělají, že se uskrovní, protože se bála, že nebude mít jak půjčku splácet. Ona ani nemá přehled, na co byly půjčky určeny a zda byly na původní účel vynaloženy, vždy s tím přišel obžalovaný s tím, že se budou mít lépe a že si koupí lepší nábytek, auto, že to myslí dobře. Účet měli společný. Majitelem účtu byl její manžel, ona byl jen disponent. Obžalovaný jí neustále říkal, že tomu nerozumí, že tomu rozumí jen on, ona že je v podstatě jen takový „neandrtálec“, nechtěl jí k finanční situaci nic říct. Na tento účet chodily její výplaty. Kdykoli potřebovala peníze na domácnost nebo na obědy, musela si o ně obžalovanému říct, a obžalovaný jí dal jen minimum. Zůstalo jí třeba 30 Kč na den, obžalovaný si zatím kupoval drahé oblečení a obutí, měl velké výdaje na svou stravu. Bylo to ponižující. Nabrali si tolik půjček, že pak už neměli na měsíční splátky, a proto si brali půjčky další. Konsolidaci jim nepovolili, až to došlo k bankrotu. V roce 2011 jim povolili insolvenční. V tu dobu už obžalovaný nepracoval, odmítal dělat aspoň brigády, s tím, že jim pomůžou rodiče. Ona pracovala na plný úvazek, bála se přijít o práci. Tak to trvalo až do října 2016, kdy insolvence skončila.
6. Svědci I. [REDAKCE] N. [REDAKCE] a Z. [REDAKCE] N. [REDAKCE] rodiče poškozené R. [REDAKCE] B. [REDAKCE] jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem využili svého práva nevypovídat
7. Svědek I. [REDAKCE] B. [REDAKCE], společný syn obžalovaného a poškozené, svého práva nevypovídat nevyužil a uvedl, že s rodiči nebydlel po celé období od roku 2004 do roku 2018, mimo domov byl už od roku 2012, kdy šel studovat a doma býval jednou za 14 dnů. V době, kdy mu bylo 13 až 15 let (tj. v letech 2003 až 2005) zaznamenal hádky mezi rodiči, sprostá slova ze strany otce vůči matce, nepamatuje se, že mu poškozená nějak sprostě nadávala obžalovanému. Později ví, že byly problémy kvůli penězům. K hádkám docházelo v jeho přítomnosti, obžalovanému to bylo jedno, svědek občas odešel do jiné místnosti, aby to nemusel poslouchat, ale stejně to slyšel. Obžalovaný křičel na poškozenou, ta se někdy začala i bránit, ale na obžalovaného nekřičela. Klasicky to probíhalo tak, že obžalovaný křičel na poškozenou a ta potom odešla někam jinam. Po hádkách obvykle brečela, rodiče pak spolu nějakou dobu nemluvili. Obžalovaný se třeba poškozené omluvil, ale to se stávalo občas. Na něho nikdy nekřičel, nenadával mu, choval se k němu dobře. Vypravuje si dvě situace před jeho 18 lety, tj. před rokem 2008, kdy obžalovaný napadl poškozenou fyzicky. Jednou viděl mámu, jak si drží hlavu, to po ní obžalovaný hodil nějakou lahev, podruhé ji honil po místnosti, to se svědek se o mámu opravdu bál. Obžalovaný má vznětlivou povahu, když ho něco naštvalo, lehko se rozčílí, vytočí ho i maličkosti. Myslí si ale, že to pro ně myslel dobře, snažil se mu najít dobrou školu, když byl někdo nemocný, snažil se najít dobrého doktora, měl sen jít do Německa, aby se měli finančně lépe. Obžalovaný nemá žádné přátele, takže neví, jak se chová k jiným lidem. Poškozená je dle něj hrozně hodná, dobrosrdečná, pro ostatní by se

rozdala. On se na celou věc se snaží zapomenout. Ví, že rodiče měli společný účet, tátův, ale neví přesně, jak to fungovalo ohledně finančního chodu domácnosti, jestli měla máma na účet přístup. Ví o tom, že rodiče měli finanční problémy, brali si úvěry a nedokázali je splácet, potom museli žádat o oddlužení.

8. Součástí spisového materiálu jsou rovněž listinné důkazy. Dne 24. 6. 2018 došlo k prohlídce těla poškozené. Z protokolu o prohlídce těla a pořízené fotodokumentace je zřejmé, že nebyla nalezena žádná poranění. Byla provedena fotodokumentace bydlíště obžalovaného a poškozené, jednotlivých místností a také detailní pohled na kuchyňský nůž, o kterém hovořila poškozená ve své výpovědi.
9. Ze zprávy MUDr. Jiřího Moravce, praktického lékaře, bylo zjištěno, že poškozená je v jeho péči od 16. 1. 2006. Vážněji nestonala, od 22. 11. 2012 je ve sledování psychiatrie s dg. úzkostně depresivní syndrom s panickými atakami, dlouholetý neuspokojivý manželský vztah, týrání. Podle dostupné dokumentace nebyla ošetřena se zraněním způsobeným druhou osobou.
10. Ze zprávy MUDr. Tat'ány Kočí Suchánkové z Psychiatrické ambulance Oblastní nemocnice Kladno bylo zjištěno, že obžalovaný je v péči této ambulance od 25. 10. 2016, dříve byl v její péči u psychiatrické ambulanci Clinterap. Zpočátku se diagnosticky profiloval jako sociální fobie, ale v průběhu další péče bylo doplněno psychologické vyšetření, které tuto dg. prakticky vyloučilo. K tomu se přidaly informace od okolí, rodiny, manželky, jak je pacient dlouhodobě nefunkční v osobním i v pracovním životě, anamnesticky informace o napadání manželky. U obžalovaného dominuje osobnostní problematika – smíšená porucha osobnosti. Obžalovaný je výrazně sebestředný, egoistický, nálehavý, neodklonitelný, má tendence překračovat formální společenské hranice. Byl nespokojen s prvním výsledkem psychologického vyšetření, sám si vyžádal další dva posudky, s kterými stejně spokojen nebyl. V ambulanci opakovaně naléhal na vystavení zprávy pro potřeby invalidního důchodu, opakovaně žádal jejich upravení, přeformulování ve svůj prospěch. Při nevyhovění je patrný nárůst tenze, v prostředí ambulance vedoucí k pasivní agresi, dalšímu naléhání. Verbální či brachiální agrese se v tomto prostředí neprojevovala, ačkoli podle domněnky lékařky je to pouze součást jeho manipulací a plánů. Stran doporučených postupů léčby je nekritický, dlouhodobější terapeutickou péči odmítá, bojkotuje, nikam se nedostavil. Nakonec souhlasil s nasazením léků ke zmírnění impulzivity. K této lékařské zprávě byly připojeny nálezy psychologů a záznamy z kontrol u psychiatra.
11. Ze zprávy MUDr. Tat'ány Kočí Suchánkové ohledně poškozené bylo zjištěno, že poškozená byla dříve v péči MUDr. Závěšické pro úzkostně depresivní syndrom, susp. reaktivní etiologie, od roku 2012, pacientka odmítala po určitou dobu o traumatických vzpomínkách hovořit. V péči psychiatrické ambulance Oblastní nemocnice Kladno je poškozená od ledna 201. Jde o dlouhodobě problematické manželství s dopadem na vývoj psychických potíží v následujících letech, dlouhodobě bez výraznějšího zlepšení pro přetrvávající stresové domácí prostředí. Proběhla lázeňská terapie s efektem (vliv odloučení od manžela, klidnější prostředí), dochází do terapeutické skupiny pro cílovou skupinu týraných žen. Byl u ní diagnostikován úzkostně depresivní syndrom s panickými atakami, středně těžká depresivní epizoda, posttraumatická stresová porucha. Přílohou této zprávy jsou záznamy z návštěv této ambulance i ambulance Clinterap, s.r.o., kam docházela poškozená dříve.
12. Ze zprávy MUDr. Klaudie Vodičkové-Borzové bylo zjištěno, že poškozená je v péči psychiatrické ambulance od 28. 1. 2019 a pravidelně se dostavuje ke kontrolám. Po celou dobu je řešena její problematika psychická – úzkostně depresivní projevy. Dochází na individuální psychoterapie. Důvodem zhoršeného stavu je šikana a psychické i fyzické týrání ze strany manžela – ponižování, arogance, ignorace, fyzické napadání, neochota komunikovat a konstruktivně řešit vztahové problémy. Pacientka se dostala do stavu psychického

vyčerpání, došlo k prolomení adaptačních schopností, prohloubení frustrace a k projevům úzkostně depresivního propadu těžkého stupně.

13. Ze zprávy Intervenčního centra pro osoby ohrožené domácím násilím, Zařízení sociální intervence Kladno, bylo zjištěno, že poškozená je v evidenci tohoto centra od září 2017, kam ji doporučila psychiatricka. Ze začátku absolvovala 3 individuální konzultace s psychologem, při kterých mluvila o manželství. Poškozená trpí depresemi a úzkostí, absolvovala psychoterapeutická stacionář Horní Palata, byla v lázních. Vždy, když byla mimo domov, se její psychický stav výrazně zlepšil. Dne 31. 10. 2017 nastoupila do terapeutické skupiny, v dubnu 2018 získala odvalu a požádala o rozvod manželství, prožívala silné pocity ohrožení z toho, co se stane, až to manžel zjistí. V červnu 2018 došlo k incidentu, po kterém byl manžel vykázán Policí ČR. Po skončení vykázání se manžel vrátil domů, situace se zklidnila. Kvůli zaměstnání přestala poškozená docházet na skupinová sezení a dochází pravidelně na individuální konzultace.
14. Z úředního záznamu o vykázání a dalších materiálů na č.l. 294-296 spisu, jakož i obsahu spisu Okresního soudu v Kladně sp. zn. 7 Nc 1754/2018 bylo zjištěno, že obžalovaný G B byl dne 24. 6. 2018 v 16:04 hodin vykázán ze společného obydlí v Kladno na dobu 10 dnů. Ze spisu Okresního soudu v Kladně sp. zn. 7 Nc 1201/2018 vyplývá, že usnesením Okresního soudu v Kladně ze dne 29. 6. 2018, č. j. 7 Nc 1201/2018-6, které nabylo právní moci dne 31. 7. 2018, bylo nařízeno předběžné opatření, kterým bylo obžalovanému po dobu 1 měsíce od 4. 7. 2018 nevstupovat do společného obydlí – bytu v domě na adrese Kladno, jakož i do jeho bezprostředního okolí v okruhu 30 metrů od celého obvodu domu, aby se po dobu 1 měsíce zdržel setkávání s poškozenou R B. Předběžné opatření trvá do 4. 8. 2018, nedojde-li k návrhu na prodloužení. Ze spisu Okresního soudu v Kladně sp. zn. 7 Nc 1001/2018-19, které nabylo právní moci dne 5. 9. 2018, pak bylo zjištěno, že řízení o prodloužení předběžného opatření bylo zastaveno. Z obsahu spisu i odůvodnění tohoto usnesení vyplývá, že poškozená v úvahu nařízeného jednání vzala svůj návrh na prodloužení předběžného opatření zpět s tím, že potřebuje být s obžalovaným v kontaktu a domluvit se s ním o podstatných věcech souvisejících s rozvodem.
15. Ze spisu Okresního soudu v Kladně sp. zn. 25 C 29/2018 bylo zjištěno, že dne 30. 4. 2018 podala poškozená žalobu o rozvod manželství. Jednání ve věci bylo nařízeno na 8. 10. 2018, přičemž dne 4. 10. 2018 bylo zrušeno. Při dalším jednání dne 6. 3. 2019 poškozená uvedla, že si není jista, zda se chce rozvést, posléze vzala svůj návrh zpět a řízení bylo zastaveno.
16. Ze spisu Okresního soudu v Kladně sp. zn. 22 C 63/2019 bylo zjištěno, že dne 8. 11. 2019 podala poškozená znovu návrh na rozvod manželství, o kterém bylo rozhodnuto rozsudkem ze dne 22. 6. 2020, č. j. 22 C 63/2019-65, tak, že manželství poškozené a obžalovaného bylo rozvedeno.
17. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie ohledně duševního stavu obžalovaného, a výslechu znalce MUDr. Vlastimila Tichého bylo zjištěno, že obžalovaný netrpí ani v době činu netrpěl duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, ani závislostí na alkoholu či jiné návykové látce ani organickým postižením centrální nervové soustavy. Intelkt obžalovaného je v pásmu průměru. U obžalovaného je patrná smíšená porucha osobnosti, která je schizoidní, emočně nevyvážená, afektivně dráždivější, sebestředná, dominantnější, sociálně maladaptovaná, zvýšeně senzitivní, s rysy anankastickými a s rysy dissociality, se sníženou frustrační tolerancí a impulzivní reaktivitou v zátěži. Prosté afekty v době páchání trestné činnosti akcentovaly osobnostní rysy obžalovaného, zvýšily jeho aktivitu, sebevědomí, snížily jeho soudnost. Motiv činu nebyl sycen faktory psychopatologickými, vycházel z osobnostních rysů obžalovaného, jeho reaktivity, životního stylu a názorů. Rozpoznávací schopnosti byly v době činu plně zachovány. Ovládací

schopnosti byly sníženy částečně, asi v polovině stupnice mezi schopnostmi zcela zachovalými a zcela vymizelými, a to vlivem prostých afektů u poruchy osobnosti. Z čistě psychiatrického hlediska obžalovaný není společností nebezpečný, znalec proto nenavrhl žádná ochranná léčebná opatření.

18. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a z výpovědi znalkyně MUDr. Jany Kryžánkové bylo zjištěno, že poškozená je v důsledku dlouhodobého psychického i fyzického týrání ze strany svého manžela stížena specifickou formou posttraumatické stresové poruchy, tzv. syndromem týrané ženy v rámci domácího násilí. Tato porucha je charakterizována hlavně sníženou schopností efektivně reagovat na prožívané násilí. U poškozené se objevilo úzkostně depresivní ladění, anticipační úzkost, obavy do budoucna, vyhýbavé chování, zvýšená dráždivost, poruchy spánku, nejistota a snížené sebevědomí. Mezi poškozenou a obžalovaným je patrný model moci a dohledu nad obětí. Výše uvedená psychická porucha vznikla u poškozené jako přímý následek letitého psychického i fyzického domácího násilí. Tato porucha se postupně rozvinula jako následek soužití s agresivním manželem. Poškozená se záhy dostala do závislé pozice, nebyla schopna se útokům na svoji osobu adekvátně bránit a bála se ze vztahu odejít. Trpěla úzkostmi, depresemi, poruchou spánku, sociální izolací a sníženým sebevědomím, přestala si věřit. Kvalita jejího života je tím po dlouhou dobu významně narušena. Nelze vyloučit, že toto onemocnění přejde v tzv. přetrvávající změnu osobnosti. Jedná se o poruchu, která zahrnuje neměnnou a přetrvávající změnu ve způsobu vnímání, vztahů a myšlení, týkajících se okolí i sebe. Jedná o zvlášť o nedůvěřivý vztah ke světu, sociální stažení, pocit beznaděje a neustálý pocit ohrožení. Průběh poruchy má kolísavý, chronický ráz. U poškozené jsou jednoznačně přítomny příznaky pro posttraumatickou stresovou poruchu, konkrétní její specifickou formu, tzv. syndrom týrané ženy v rámci domácího násilí. U poškozené byla v minulosti diagnostikována úzkostně depresivní porucha provázená panickými atakami, která vznikla v souvislosti s interpersonálními problémy v zaměstnání. Současně však na jejím vzniku mělo u poškozené rovněž velký podíl letité týrání ze strany jejího manžela. Pokud se manžel poškozené vrátí k původnímu násilnickému způsobu chování, může u poškozené nasednout na probíhající posttraumatickou stresovou poruchu tzv. přetrvávající změna osobnosti. Znalkyně doporučila, aby poškozená ke zmírnění následků letitého týrání pokračovala v psychiatrické i psychoterapeutické léčbě v psychiatrické ambulanci a v Intervenčním centru v Kladně.
19. V doplňku znaleckého posudku a poté při hlavním líčení znalkyně MUDr. Kryžánková uvedla, že dospěla ke stejnému závěru, jako v původním posudku, tedy že poškozená trpí posttraumatickou stresovou poruchou s nasedající poruchou osobnosti. Jde o chronické onemocnění, které u poškozené vedlo k nezvratné změně osobnosti. U poškozené se posttraumatická stresová porucha rozvíjela postupně, v průběhu manželství. Poškozená se začala psychiatricky léčit v roce 2012 pro úzkosti a deprese. V tu dobu již podle mínění znalkyně těmito potížemi již nějakou dobu trpěla, a proto vyhledala pomoc. Vlastně se již jednalo o příznaky posttraumatické stresové poruchy. Znalkyně je přesvědčena, že příčinou vzniku této poruchy u poškozené je komplikované soužití s obžalovaným, je tedy vyvolána manželstvím. Znalkyně nezjistila žádnou jinou příčinu jejího vzniku, ani problémy v zaměstnání. Naopak problémy v zaměstnání byly důsledkem posttraumatické stresové poruchy, neboť poškozená nebyla schopna čelit tlakům v zaměstnání. Posttraumatická stresová porucha je totiž vždy vyvolána výrazně ohrožující situací, což nebývá ani konflikt v zaměstnání či výpověď ze zaměstnání, ale čistě obava o svůj život, tedy výrazný podnět velmi nebezpečného charakteru.
20. K tomu je třeba doplnit, že soud neakceptoval námitku podjatosti této znalkyně, kterou vznesl obžalovaný s tím, že znalkyně je dcerou ženské lékařky, kterou v minulosti poškozená navštěvovala. Bez ohledu na skutečnost, že tato lékařka, která ošetřovala poškozenou

v minulosti, má zcela jinou specializaci, kdy šlo o gynekologii, nikoli o psychiatrii, pak ani příbuzenský vztah takové ošetřující lékařky se znalkyní nemůže být důvodem její podjatosti, když znalkyně nemá vztah k předmětu řízení ani k jeho účastníkům. Proto soud námitku obžalovaného zamítl.

21. Stejně tak soud nevyhověl návrhu na vypracování revizního znaleckého posudku ohledně poškozené, když nutnost zpracování takového posudku není na místě. Znalecký posudek znalkyně MUDr. Kryžánkové ani po doplnění neodporuje provedeným důkazům, naopak vysvětluje chování poškozené v důsledku znalkyní zjištěné posttraumatické stresové poruchy, znalkyně své závěry logicky a dostačujícím způsobem obhájila. Samotný fakt, že obžalovaný nesouhlasí s jeho závěry, ovšem není důvodem pro to, aby byl vypracován znalecký posudek nový.
22. Když soud zhodnotil shora rozvedené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k závěru, že ani po doplnění dokazování nedošlo ke změně v důkazní situaci, když provedené důkazy skýtají dostatečný proklad pro rozhodnutí soudu. Přestože obžalovaný popírá, že by se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu, má soud za to, že ostatními ve věci provedenými důkazy, které jsou v souladu a navzájem se doplňují, je jeho vina bez pochybností prokázána. Soud při svém rozhodování vycházel především z výpovědi poškozené, která je velice podrobná, po celou dobu trestního řízení konzistentní, a kterou soud hodnotí jako zcela věrohodnou, přičemž tato výpověď není osamocená, je podpořena dalšími ve věci provedenými důkazy. Poškozené popisovala, a to shodně v přípravném řízení i v řízení před soudem, jak se k ní obžalovaný v průběhu manželství choval, zejména v období od 1. července 2004 do doby, než byl dne 24. června 2018 vykázán ze společného obydlí. Její výpovědi v průběhu celého řízení mají logický sled a jsou konzistentní, a do jisté míry dokreslují průběh soužití, které vylíčil sám obžalovaný.
23. O pravdivosti její výpovědi soud nemá důvodu pochybovat, neboť je podpořena dalšími ve věci provedenými důkazy, a to jak výpovědi svědka L. B., tak zejména objektivními důkazy, kterými jsou lékařské zprávy o zdravotním stavu poškozené a závěry znaleckého posudku i jeho doplnku, který byl vypracován k duševnímu stavu poškozené, a v neposlední řadě změny v osobnosti poškozené, které znalkyně jednoznačně přisuzuje dlouhodobému působení obžalovaného v manželství. Soud také hodnotil výpověď poškozené v celkovém kontextu, tedy nejen obsah výpovědi, ale také její chování a vystupování před soudem v době, kdy podávala svědeckou výpověď, neverbální projevy, tempo a hlasitost řeči a především emoční doprovod, zejména když vypovídala k pro ni citlivým skutečnostem. To svědčí pro věrohodnost obsahu její výpovědi. Pokud pak obžalovaný poukázal na herecké zkušenosti poškozené, ta vysvětlila, že ve dvou případech účinkovala při natáčení televize Prima a pro tato vystoupení se naučila daný text. Nemá však žádné vzdělání či hereckou průpravu na to, aby takto věrohodně a s přiléhavým emočním doprovodem vypovídala po několik desítek minut. Přitom je třeba také poukázat na to, že poškozená ve své výpovědi před soudem nevypovídala jednoznačně kriticky na adresu obžalovaného, zejména když se vyjadřovala k počátkům jejich vztahu a k chování obžalovaného k ní v době, kdy se vrátil do společné domácnosti po skončení vykázání, což také svědčí ve prospěch pravdivosti její výpovědi.
24. V daném případě již nešlo o běžné manželské soužití, o běžné neshody či hádky nebo občasné užití nadávek, tedy o vztah dvou rovnocenných partnerů, ale o dlouhodobé týrání, zpočátku fyzické, ale postupem doby především psychické týrání - deptání, urážení, ponižování a zesměšňování poškozené, výtky na její adresu, poukazy na její neschopnost. Takové nakládání s poškozenou pak vedlo ke snížení sebevědomí poškozené a snížení sebeprosazování, k vyhýbavému chování, k úzkostným stavům, depresím, k poruchám spánku, zvýšené emoční citlivosti, tedy k posttraumatické stresové poruše a následně k nezvratným změnám její osobnosti tak, jak je popisuje znalkyně z oboru zdravotnictví. Také svědek L. B. uvádí, že pokud byl přítomen nějakým konfliktním situacím, obžalovaný

byl ten, kdo měl navrch. Jednání obžalovaného vůči poškozené vyústilo v čin, který vedl k jeho vykázání ze společného obydlí.

25. Pokud pak jde o skutečnost, že obžalovaný a poškozená měli jeden účet, a to účet obžalovaného, na který přicházely finanční prostředky obou, tento samotný fakt je zcela přijatelný a v mnoha domácnostech užívaný. Nicméně nelze pominout skutečnost, že obžalovaný byl jediný, kdo s účtem disponoval, on byl ten, kdo rozhodoval o tom, co a kdy se koupí, a to i v době, kdy sám přestal pracovat, neměl žádný příjem, a veškeré náklady na chod domácnosti a na potřeby obou manželů nesla poškozená. Při tom nelze odhlédnout od té skutečnosti, že se tak dělo i v době, kdy byli v insolvenci, která byla vyhlášena na především na základě neschopnosti splácet půjčky a úvěry, jejichž uzavírání inicioval především obžalovaný.
26. Soud má tedy provedenými důkazy prokázáno, že se skutek stal tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku a že se jej dopustil právě obžalovaný G. B., který se k poškozené choval zvláště hrubým způsobem od července roku 2004 až do června roku 2018, kdy ji nejprve fyzicky napadal a následně přešel do psychického týrání, kdy poškozené vulgárně nadával, ponižoval ji, urážel ji, snižoval jí sebevědomí, a po celou dobu ji omezoval v hospodaření s financemi. To poškozená pocítovala jako těžké příkoří, takové jednání u ní vedlo k rozvinutí posttraumatické stresové poruchy. Z opatřených znaleckých posudků jednoznačně vyplynulo, že poškozená v důsledku týrání ze strany manžela utrpěla posttraumatickou stresovou poruchu a je u ní patrný syndrom týrané osoby. Posttraumatická stresová porucha významným způsobem omezovala poškozenou dlouhodobě, dokonce po dobu několika let, v obvyklém způsobu života. Jde tedy ve smyslu § 122 odstavec 2 písmeno i) trestního zákoníku za delší dobu trvající poruchu zdraví, tedy těžkou újmu na zdraví. Obžalovaný tak svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, 2 písmeno b), d) trestního zákoníku a soud jej tímto trestným činem uznal vinným.
27. Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, tedy zájmu společnosti na ochraně osob před tzv. domácím násilím, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou obžalovaného, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Soud v daném případě přihlédl zejména k době 14 let, po kterou se obžalovaný trestné činnosti dopouštěl, a vzal v úvahu následky na zdraví poškozené, které jednání obžalovaného zanechalo. Obžalovaný je rozvedený, je otcem jednoho, již zletilého a zaopatřeného syna. Dosáhl středního vzdělání s maturitou. Nyní je v invalidním důchodu, je nemajetný. Pro přestupek nebyl postižen. Soudně trestán byl dvakrát, v roce 2006 a 2007 pro majetkovou trestnou činnost. K těmto odsouzením však nelze přihlížet jako k přitěžující okolnosti, když pro ně platí fikce zahlazení, neboť v obou případech vykonal uložený trest obecně prospěšných prací.
28. Když soud zhodnotil všechny shora rozvedené skutečnosti a všechny okolnosti případu, zejména fakt, že obžalovaný se trestné činnosti dopouštěl s rozmyslem, využívaje závislosti poškozené na něm, minimálně závislosti finanční, a to vůči osobě blízké. Soud nemohl pominout ani následek jednání obžalovaného na zdraví poškozené. Polehčujících okolností na straně obžalovaného soud neshledal. S ohledem na všechny tyto skutečnosti pak soud dospěl k závěru, že účelu trestu a nápravy obžalovaného nelze dosáhnout uložením jiného než nepodmíněného trestu odnětí svobody, který vyměřil ještě ve spodní polovině trestní sazby stanovené pro § 199 odstavec 2 trestního zákoníku, za který lze uložit trestu odnětí svobody na dvě léta až osm let. Trest vyměřený v trvání čtyř let odpovídá všem okolnostem případu, jakož i době, po kterou se obžalovaný trestné činnosti dopouštěl, způsobu páčání

trestné činnosti a jejím následkům. Pro výkon uloženého trestu odnětí svobody byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, když soud neshledal žádné důvody pro to, aby byl zařazen do přísnějšího typu věznice.

29. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila s nárokem na náhradu škody, resp. nemajetkové újmy, poškozená R. B., která požadovala nahradit nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč a nárok za ztížení společenského uplatnění ve výši 406 376 Kč. O důvodnosti nároků poškozené není důvodu pochybovat, neboť provedeným dokazováním bylo bez pochybností zjištěno, že poškozené vznikla újma a škoda a že tyto jí vznikly v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného. Pokud jde o náhradu nemajetkové újmy, která slouží k nápravě negativních následků jednání obžalovaného vůči poškozené, soud vzal v úvahu, že poškozená byla jednáním obžalovaného zasažena významných způsobem, bude trvat dlouhou dobu, než se začne sama prosazovat, věřit si, než u ní opadne pocit beznaděje, čehož nebude možno dosáhnout bez dlouhodobé psychiatrické a psychologické pomoci. Soud také zohlednil, že jednání obžalovaného vůči poškozené trvalo mnoho let, že takto negativně jednal vůči své manželce. Požadavek na morální satisfakci ve výši 100 000 Kč se tak jeví zcela přiměřeným, a soud podle § 228 odstavec 1 trestního řádu uložil obžalovanému povinnost nahradit poškozené náhradu nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši 10 % ročně, počínaje od 16. 10. 2019, tj. ode dne následujícího od uplatnění nároku, do jeho zaplacení.
30. Pokud pak jde o nárok za ztížení společenského uplatnění, i zde má soud za to, že nárok je důvodný, neboť je zřejmé, že v případě poškozené v příčinné souvislosti s dlouhodobým závadovým jednáním obžalovaného došlo ke ztrátě nebo minimálně k omezení seberealizace ve sféře rodinného, kulturního a společenského života, že se u ní projevují určité trvalé následky na především psychickém zdraví, které mají negativní vliv na její další život, a to též s ohledem na její věk. Při stanovení výše nemajetkové újmy vycházel soud ze znaleckého posudku znalce MUDr. Vladimíra Kolaříka. Pokud obžalovaný podal námitku proti odbornému zaměření znalce, tuto námitku soud zamítl, neboť jde o znalce mimo jiné z oboru stanovení nemateriální újmy na zdraví (nejenže tento obor je zapsán v seznamu znalců Ministerstva spravedlnosti ČR, ale znalec předložil soudu příslušný certifikát pro tento obor), a to bez ohledu na to, zda jde o újmu na zdraví fyzickém či psychickém. Znalec jak v písemném posudku, tak osobně před soudem uvedl, z jakých podkladů vycházel při zpracování posudku, kdy sám provedl vyšetření poškozené, měl k dispozici lékařské zprávy i znalecké posudky, včetně jeho dodatku, jakou metodikou se při vyčíslení ztížení společenského uplatnění řídil, z jakého základu výpočet prováděl, přičemž podle příslušné metodiky zohlednil jak trvalé následky na zdraví poškozené, také její věk. Soud tedy má za to, že je na místě základ nároku, tj. 369 433 Kč navýšit o 10 % s ohledem na věk poškozené, tedy celkem na 406 376 Kč, a to se zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši 10 % ročně, počínaje od 16. 10. 2019, tj. ode dne následujícího od uplatnění tohoto nároku, do jeho zaplacení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve třech vyhotoveních do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného stejnopisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ingrid Kyslíková

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Kladno dne 2. listopadu 2021

Mgr. Ladislava Lužanová, v. r.
předsedkyně senátu